

Alec Baldwin: un secundari estrella

Alec Baldwin, un actor secundari que arribarà a ser estrella.

Entre els actors secundaris del cinema americà actual, n'hi ha un que crida l'atenció per la força que ha donat a les seues interpretacions i per la qualitat de les pel·lícules en què ha participat. És Alec Baldwin. Alt i fort, de cabells obscurs i ulls blaus, té un físic que el desmarca de la resta de joves actors, perquè al seu atractiu cos afegeix una maduresa poc habitual.

Als espectadors i a la crítica els ha costat, però, fixar-se en ell, ja que sempre ha treballat a l'ombra d'actors ben carismàtics com ara Harrison Ford en *Armas de mujer*; Mathew Modine y Harry Dean Staton en *Casada con todos* o el desgavellat Michael Keaton de *Bitelchus*. I també el veurem prompte en el film sobre la vida del cantant Jerry Lee Lewis *Great Balls of Fire* —que protagonitza Dennis Quaid.

El primer paper protagonista li'l van donar en una pel·lícula de la qual Baldwin no està gens satisfet, *Miami Blues*. En ella interpreta un ex-convicte, i l'actor assegura que ha estat l'última vegada que fa un paper així. Alec Baldwin sap que per a triomfar no cal anar massa de pressa, sinó triar el bon camí. És per això que prefereix un paper com a actor de repartiment en una pel·lícula d'alta qualitat que protagonitzar un producte de segona categoria.

Potser la seua paciència es deguda al fet que va començar en televisió, un món on és ben fàcil guanyar popularitat, però és més difícil mantenir-la que al cinema. Baldwin va abandonar la carrera de dret per a interpretar la sèrie *The Doctors* —que va suposar la seua primera incursió professional en el món de la interpretació. Més tard treballà en *Knots Landing*, un *culebrón* on no podia desenvolupar totes les seues qualitats d'actor. Aquesta va ser la raó que l'impulsà abandonar la sèrie i marxar a la seua ciutat —Nova York— per a actuar en teatre. L'obra era *Loot*, de Joe Orton, que li va permetre mostrar al públic tot el que duia

dins. De sobte, la indústria cinematogràfica va descobrir Alec Baldwin. Dos breus interpretacions, en *Forever Lulu* i *She's having a Baby*, de John Hughes li van obrir les portes de la seua primera pel·lícula d'xit, *Bitelchus*. Al film, un Baldwin que feia servir ulleres era el marit de l'oscaritzada Geena Davis. El matrimoni moria només començar la pel·lícula i les seues ànimes podien contemplar com una família d'humans entremaliats venien a destorbar la pau eterna que esperaven gaudir a casa seua. Aquest disbaratat argument demostrà que Baldwin és molt més que un figurí per a adornar la pantalla, i que posseeix una enorme versatilitat que el fa apte per a qualsevol tipus de film: comèdia, drama...

Convertit en actor respectable, va tornar a la televisió per a participar en la sèrie *Uniforme gris* —que varem veure fa més d'un any en Televisió Espanyola— on treballava al costat d'un dels millors secundaris dels anys cinquanta, Lloyd Bridges. Tot un exemple per al jove novaiorquès.

Ja només li faltava ser la parella d'alguna de les actrius de moda per a saltar definitivament a la fama. En *Casada con todos* feia el paper de marit mafiós de Michele Pfeiffer, i el de nòvio incestuos de Melannie Griffith en *Armas de mujer*, en la millor interpretació que ha realitzat fins ara.

Les seues últimes pel·lícules han estat la polèmica *Talkradio* del director de *Platoon*, Oliver Stone, *Miami Blues* i *Great Balls of Fire* on fa de cosí de Dennis Quaid, un predicador evangelista molt complexe i fascinant. «Un paper que no podia deixar escapar» —ha manifestat Baldwin.

La carrera d'aquest atractiu actor de la costa est dels Estats Units, ha estat molt treballada, però ell ja comença a collir els fruits de l'esforç. □

Vicent Mifsud Estruch